

Drechsel og Havnebygmester H. C. V. Møller, som vel er en meget bekendt Mand her i København; han er, saa vidt jeg ved, ogsaa Borgerrepræsentant, og paa Vandbygningsvæsenets Omraade anses han for den bedste, der er i dette Land. Saa er der en Grosserer Adolph, Skibsreder Carl og Oberstløjtnant Nøkkentved, vor forhenværende Kollega, samt Kontorchef i Indenrigsministeriet Mortensen, hvilket er den nuværende Generaldirektør Nordlien, som de fleste af os ogsaa kende. Men særlig skal jeg her holde mig til de Ingeniørers Udsagn, som have siddet i denne Kommission. Denne Kommission beviser, at det er særlig den sydlige og østlige Del af Fjorden, der bliver udsat for Oversvømmelser, dersom man kommer nordligere end det naturlige Værn, som er inde i selve Fjorden. Det beviser den. Det er altsaa den Del af Fjorden hernede, der er mest udsat for Oversvømmelser, og hvor der virkelig er stor Fare, hvorimod der ikke er stor Fare hverken ved Ringkøbing eller hernede, hvor Ministeren nu vil have, at Udløbet skal være. Det bevises paa den Maade, at man siger: „Saaledes iagttoges den 12. Marts 1896 ved Klinkerne udfor Skernaaens Munding — det er nede paa det farlige Sted, som jeg har nævnt, det kaldes Klinkerne — en Opstuvning ved nordvestlig Storm af 4,47 Fod, medens Vandstanden ved Hourvig — det er lidt nordligere, end hvor Ministeren vil have Udløbet — var 1,30 og ved Ringkøbing 1,33 Fod.“ Medens Vandstanden altsaa, som sagt, var omtrent halvfemte Fod dernede, var den ikke mere end 1,33 ved Ringkøbing. Nu vil jeg da spørge, hvor det er, at Faren er størst for Oversvømmelse, om det er ved Ringkøbing og de nordlige Sogne eller her ved Skernaa og de Sogne, der ligge Syd paa? Jeg tror, at man maa indrømme, at det er hernede, at Faren ligger. De fleste stærke Vinde blæse nemlig i Sommertiden fra Vest og forarsage saaledes fortrinsvis Opstuvninger i den sydøstlige Del af Fjorden. Det fremgaar ogsaa af en Tabel, der er vedlagt denne Betænkning, og af hvilken det ses, at Klinkerne udfor Skernaaens Munding fremvise de fleste Opstuvninger over 0,50 Fod, nemlig 89 Døgn, medens Ringkøbing kun optræder med 6 Døgn og Hourvig med 7 Døgn, der, hvor Udløbet nu er foreslaaet. Dersom dette ikke beviser, at det er de sydlige og østlige Dele, der ere mest udsatte for Oversvømmelser, kan jeg ikke stove og lægge sammen.

Og nu kommer jeg til noget, som er

endnu vigtigere. Kommissionen siger nemlig: „Under stormfulde Perioder med Højvande i Havet vilde Kanalen, altsaa den ny Kanal, give Anledning til betydelige Oversvømmelser ikke alene om Vinteren, men ogsaa om Sommeren. Til Belysning heraf skal anføres, at under en stormfuld Periode i Vintertiden fra den 29. November til den 5. December 1885, da Havets Middelvandstand var saadan og saadan . . .“, ja, det har nu ikke saa meget at sige, fordi om Vinteren gør det ikke saa meget som om Sommeren — selvfølgelig —! Men det hedder videre: „Fremdeles skal anføres, at under en stormfuld Periode i Sommertiden fra den 8. til den 13. August 1887, da Havets Middelvandstand havde en Højde af mellem + 0,5 Fod og + 0,80 Fod, steg Fjordens Vandstand fra 0,6 Fod til 0,7 Fod, medens den med et aabent Udløb direkte fra Fjorden til Havet — saaledes som man nu vil have det — vilde være steget fra den forudsatte Middelsommervandstand + 0,3 Fod til 1,9 Fod.“ Det siges altsaa, at hvis det havde været, som man nu ønsker det, vilde Havet være steget meget mere. Hertil komme saa Opstuvningerne. Vandet vilde altsaa hernede paa det farlige Sted i Fjorden være steget $3\frac{1}{2}$ Fod. Generalstabens Kort viser, at de omliggende Enge og Marker kun ligge 2 à $2\frac{1}{2}$ Fod over Vandstanden, og det er da givet, at det vilde være en Naturnødvendighed, at vi fik Oversvømmelse. Man plejer at tale om en fysisk Umulighed, men her er der altsaa en fysisk Mulighed, der ikke kan undgaas. Jeg holder mig til Kommissionens Tal, selv kan jeg selvfølgelig ikke regne det ud. De Navne, jeg har nævnt, maa borge derfor. Og Kommissionen summerer det saa op i følgende: „Tilvejebringelsen af et aabent Udløb, direkte fra Fjorden til Havet, maa Kommissionen derfor af Hensyn til Landbrugets Interesser stærkt fraraade, fordi et saadant Udløb vil give Anledning til Oversvømmelse af Engene til meget ubejlelige Tider.“

Tydligere og klarere kan en Kommission ikke tage Standpunkt. Det er jo tidt saadan ved Kommissioner, at ved vanskelige Spørgsmaal ville de gerne gaa lidt udenom, men denne Udtalelse er jo, hvad man plejer at kalde ren i Kanten. Kommissionen resulterer i, at der for en billig Penge kan laves en Baadehavn, hvor det nuværende Udløb er, og den forhenværende Minister Hage var flere Gange ved at spekulere paa et saadant Forslag.